

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-84
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe

Cena 25 gr.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

Ostry protest poselstwa Rzpltej w Wiedniu przeciwko ekscesom na uniwersytecie wiedeńskim

Wiedeń, 29. 10. ŻAT. Poselstwo polskie w Wiedniu doręczyło austriackiemu kanclerzowi związkowemu energiczną notę protestacyjną przeciwko krwawym napadom na studentów Żydów — obywateli polskich.

Do noty protestacyjnej załączono zaświadczenia lekarskie o obrażeniach doznanym przez studentów żydowskich z Polski jak również podarte ubrania.

Analogiczną notę protestacyjną złożyło również poselstwo rumuńskie w Wiedniu.

Wskazywane są również obrażenia i uszkodzenia ubrań studentów żydowskich z Rumunii.

Ekscesy na uniwersytecie budapeszteńskim

Znamienne oświadczenie ministra oświaty w parlamencie

Budapeszt, 29. 10. ŻAT. Na uniwersytecie budapeszteńskim wybuchły ekscesy antysemickie. Dziesięciu studentów żydowskich krwawo pobito.

Na dzisiejszym posiedzeniu węgierskiego parlamentu rozwinęła się dyskusja w sprawie

Dziś w numerze (prócz artykułu wstępnego):

B. Singer: Otwarcie sezonu
Dr. H. Schoenwetter: Amnestja
Wanda Kragen: „Yo-yo“ (mały fejleton)

W DODATKU „LITERATURA I SZTUKA“
Dr. Emil Schinagel: Sztuka iluminatorska (Artur Szyk)

M. K.: Powieść o teatrze Z. Nowakowskiego
Dr. Sz. Wolf: Cztery „H“ (Jubileusz Hugo Thimiga)

Lazar Birnbach: Dziś (wiersz)

Z. G.: Wybitny zwrot w metodzie nauczania gry fortepianowej

numerus clausus. Wkońcu zabrał głos minister oświaty, który oświadczył, że rząd węgierski zastosuje najostrejsze środki, aby spokój na uczelniach nie został zakłócony. Rząd usiłował też będzie naprawiać krzywdy, czynione przy przyjmowaniu studentów i uwzględnić będzie jedynie uzdolnienia kandydatów nie zaś ich pochodzenie.

EGZEKUTYWA ORGANIZACJI SJONSKIEJ DLA ZACH. MAŁOPOLSKI I ŚLĄSKA W KRAKOWIE

urządza 30-dniową

WYCIECZKĘ DO PALESTYNY

Cena udziału w wycieczce wynosi **Żł 1.190.—**

i obejmuje:

1. Paszport zagraniczny i wizę ang. i tranz.
2. Przejazdy kolejowe III. kl. poc. posp. z Krakowa i do Krakowa.
3. Przejazdy okrętowe III. kl. z utrzymaniem.
4. Całkowite koszty pobytu w Palestynie: utrzymanie, hotele, wycieczki po kraju autami lub autobusami.
5. Wszelkie opłaty publiczne.
6. Opłaty za przewiezienie wzgl. przeniesienie bagażu, napiwki w hotelach, podatki i t. d.

Dopłata za przejazd drugą klasą pociągami i okrętem wynosi **Żł 350.—**. Można uczestniczyć w wycieczce bez opłacenia kosztów pobytu w Palestynie (z wyłączeniem w/w punktu 4-go) i w tym wypadku cena ogólna dla klasy 3-ciej wynosi **Żł 850.—**, dla drugiej **Żł 1.150.—**

Wyjazd nastąpi w ostatnich dniach lutego 1933 r.

Powrót do Polski przed świętami Pesach.

Wycieczka przebywać będzie w Tel-Awiiwie w czasie świąt PURIM i uczestniczyć będzie w karnawale purimowym.

W czasie podróży będą mogli uczestnicy zwiedzić Konstantynopol, Ateny, Bejrut.

Możliwym także będzie dłuższy pobyt w Palestynie (z ważnością karty okręt. na późniejszy okręt) oraz kilkudniowe zwiedzenie Egiptu.

Zapisy przyjmuje i informacji udziela:

EGZEKUTYWA ORGANIZACJI SJONSKIEJ DLA ZACHODNIEJ MAŁOPOLSKI I ŚLĄSKA W KRAKOWIE
ulica Dietlowska 81. Telefon 108-84.

Przy zapisie należy złożyć tyt. wpisowego **Żł 10.—** i zadatek w kwocie **Żł 250.—**, lub wpłacić na konto Spółdzielczego Banku Kredytowego w Krakowie P. K. O. Nr. 407.070 z adnotacją na czeku „Wycieczka do Palestyny“.

UWAGA: Ze względu na ograniczoną ilość paszportów, posiadanych przez kierownictwo wycieczki i konieczność wczesnego ich podjęcia oraz z uwagi na konieczność terminowego zarezerwowania miejsc na okręcie

przyjmuje się zapisy do dnia 20 listopada 1932 r.

Zgłaszający się po tym terminie będą musieli sami starać się o paszport za normalną opłatą.

Dokładny, ilustrowany program naszej wycieczki, opracowanej i prowadzonej przez fachowców, zawierający wszelkie dalsze szczegóły i objaśnienia będzie wysłany osobom, które nadesłają swe zgłoszenie.

Pod pręgierzem

(b) Antysemityzm przeżywa obecnie swój okres wysokiej koniunktury. Nie miałoby, z naszego, żydowskiego, stanowiska żadnego sensu, przyrównać go do fakt ten aż nazbyt oczywisty. Niepotrzebnie fatyguje taki np. p. Adolf Nowaczyński niezliczone cytaty ZAT-nej dla wykazania, że niemal wszędzie na świecie działają tendencje i organizacje antysemickie. Są to rzeczy notoryczne. O przyczynach wzmożenia propagandy żydożerczej pisał już niezliczone razy. Nie chcemy dzisiaj specjalnie do kwestji tej powracać. Jest to zresztą problem o tak szerokim zasięgu i tak skomplikowany, że nie da się nawet tylko ogólnikowo ująć na marginesie innego jakiegoś zjawiska, choćby z tej samej dziedziny. A tem właśnie innym zjawiskiem, któremu dziś pragniemy parę słów poświęcić, to ciekawy i niezwykle znamieny fakt, że w tym samym czasie, kiedy antysemityzm odbywa swój pochód zwycięski, kiedy występuje w świadomości swej siły z całym tupetem i całym rozmachem triumfującego chamstwa — w tymże samym czasie opinia publiczna, nie mówiąc już zupełnie o szczytach kultury, odnosi się do niego z jawną i nieukrywaną pogardą. Antysemityzm triumfuje, a jednocześnie znajduje się — pod pręgierzem.

Przed paru dopiero dniami przynieśliśmy ciekawy telegram z Paryża. Znany pisarz francusko-żydowski Bernard Lecache, prezes francuskiej Ligi dla walki z antysemityzmem, przedłożył zarządowi radja paryskiego odczyt o celach Ligi. Dyrekcja radja nie zatwierdziła odczytu, opierając się na przepisach niedopuszczających do radja przemówień o treści politycznej. Bernard Lecache odwołał się do wyższych władz radjowych, które dopuściły zakwestjonowane przemówienie, stając na stanowisku, iż nie chodzi w tym wypadku wcale o kwestję polityczną, gdyż „walka z antysemityzmem jest walką z brakiem kultury i nie wspólnego nie ma z polityką“.

Równocześnie zaszedł w innym kraju, kulturalnie na równej wyżynie stojącym, fakt niemniej ciekawy i znamieny. Antysemickie pismo „Der Eiserne Besen“ zaskarżyło przed sądem w Zurychu pewnego kupca tamtejszego, który reagując na uczyniony mu w tem piśmie zarzut „pogoni za koniunkturą“ wystosował do redakcji pisma list, w którym nazwał redaktorów „trucicielami ludu“. Panowie redaktorzy uczuli się tą dosadną, ale absolutnie ścisłą i trafną charakterystyką obrażeni, i pobiegli do sądu, skarżąc kupca żydowskiego o zniewagę. Ale sąd wolnej republiki szwajcarskiej okazał się głuchym na „zniewagę“ biednych pokrzywdzonych panów redaktorów. Sąd uniewinnił kupca żydowskiego i w motywach swego wyroku poddał ostrej krytyce taktykę antysemickiego pisma, zaznaczając, że „ludzie uprawiający hecę antysemicką nie powinni uważać się za pokrzywdzonych, jeśli się ich określa jako „trucicieli ludu“.

„Der Eiserne Besen“ — jakaś zdaje się szmata hitlerowska, czy też z nim ideowo spokrewniona — nie ma wogóle szczęścia w Szwajcarii. Niedawno temu władza administracyjna kantonu St. Gallen zakazała ulicznego kolportażu tego pisma na swoim terenie. Wydawnictwo żydożerczego piśmka odwołało się do głównego sądu kantonowego, opierając się na konstytucyjnie zagwarantowanej zasadzie wolności prasy i wolności słowa. Sąd szwajcarski po wyczerpującej rozprawie, wydał obszernie umotywowane orzeczenie, na mocy którym utrzymał w mocy zarządzenie władzy administracyjnej. Motywacja sądu była tego rodzaju, że wolność słowa i prasy przysługuje oczywiście każdemu ugrupowaniu, ponieważ jednak heca antyse-

micka, uprawiana przez skarżący organ, wykacza poza normy dopuszczalności i przyzwoitości, tak że kolportaż uliczny tego pisma zagrażać może spokojowi i bezpieczeństwu publicznemu, przeto zarządzenie władzy administracyjnej, zakazujące kolportażu ulicznego, jest w zupełności uzasadnione. W kraju absolutnej wolności i swobody politycznej, jakim jest Szwajcarya, orzeczenie to wywołało ogromną sensację. (Nawiasowo tylko chcielibyśmy zauważyć, że w kantonie St. Gallen „Hasło Podwawelskie“ najprawdopodobniej nie mogłoby rozwieszać po ulicach swoich pogromowych, krwiożerczych, a przytem idjotycznie bandyckich ulotek. Ale to tylko zupełnie nawiasowo.)

Cóż więc oznacza to dziwne zjawisko, że antysemityzm triumfuje i zwycięża, a równocześnie w powszechnej jest pogardzie? Że stronnictwa antysemickie rosną na siłach, a opinia publiczna z odrazą, a conajmniej z niechęcią ustosunkowuje się do antysemityzmu jako idei i organizacji? Czyż nie tkwi w tem — potępienie antysemityzmu?

Oficjalny komunikat o proteście poselstwa polskiego w Wiedniu

Wiedeń, 29. 10. PAT. W związku z zaburzeniami, jakie ostatnio miały miejsce na wyższych uczelniach wiedeńskich i których ofiarami byli m. in. także i obywatele polscy, złożyło dzisiaj poselstwo Rzplitej Polskiej, w austriackim urzędzie kanclerskim notę, w której, powołując się na protokolarne zeznania kilku poszkodowanych, zapobiegowało przeciwko narażaniu bezpieczeństwa życia i mienia studentów-obywateli polskich i zażądało zadość-

uczynienia za doznane krzywdy oraz ochrony na przyszłość.

Wobec powyższego protestu, urządkanclerski wyraził ubolewanie rządu austriackiego z powodu wywołania protestu, przyrzekł, że winnych pociągnie do surowej odpowiedzialności i zapewnił, że władze austriackie przedsięwzięją energiczne kroki i zastosują tego rodzaju środki, które uniemożliwią na przyszłość powtórzenie się podobnych wykroczeń.

Moratorium dla miast?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 29. 10. (Sin) Krążą pogłoski, że jeszcze przed ostatecznym wygaśnięciem ustawy o pełnomocnictwach, ukazać się ma dekret Prezydenta wprowadzający pewnego rodzaju moratorium dla miast w stosunku do wierzycieli prywatnych, z wyjątkiem wierzycieli państwowych i długów zagranicznych.

Stosunki służbowe profesorów wyższych uczelni

Warszawa, 29. 10. Sin. W dzisiejszym Dzienniku Ustaw ogłoszone zostało rozporządzenie Prezydenta Rzplitej, zawierające dwa rozporządzenia o stosunkach służbowych profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił w tych szkołach. Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje Prezydent Rzplitej na wniosek ministra oświaty. Wnioski takie przedstawia minister oświaty po porozumieniu z prezesem rady ministrów. Dla każdego profesora prowadzi się wykaz służbowy. Za naruszenie swoich obowiązków profesorowie niezależnie od odpowiedzialności karnej lub cywilnej podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej. Po pięciu latach od chwili skazującej wedle orzeczenia dyscyplinarnego minister oświaty może na prośbę skazanego sporządzić nowy wykaz służbowy z opuszczeniem wzmianki o skazaniu.

Oplaty w N. T. A.

Warszawa, 29. 10. (Sin.) Na podstawie nowego rozporządzenia o N. T. A. wprowadzona zostaje nowa taksa od skarg wnoszonych do tego Trybunału. Oplata ta wynosi: Przy wartości przedmiotu sporu do 1.000 zł. — 40 zł., od 1.000 — 10.000 — 60 zł., przy wartości więk-

szej niż 10.000 zł. od pierwszych 10.000 zł. 60 zł., a od reszty 4/10 procent. W razie uwzględnienia skargi w całości lub części lub w razie umorzenie postępowania z powodu cofnięcia skargi Trybunał zażąda zwrotu wniesionej opłaty. Wszelkie pisma i podania wnoszone do N. T. A. w związku ze zgłoszoną skargą m. in. pisma w sprawie przyznania praw ubogich podlegają opłacie w wysokości 5 zł. od pierwszego egzemplarza i 5 groszy od każdego załącznika.

Warszawa, 29. 10. Sin. W dzisiejszym Dzienniku Ustaw ukazało się rozporządzenie o reorganizacji N. T. A. Końcowy przepis rozporządzenia przewiduje zawieszenie zasady niewalności sędziów N. T. A. na przeciąg dwóch miesięcy.

Kronika gospodarcza

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 29. 10. (Sin) W związku z obniżeniem stopy procentowej przez Bank Polski i inne instytucje kredytowe, minister skarbu wydał zarządzenie, aby od wszelkich wpłat uskutecznionych po dniu 1 listopada na poczet nieodroczonej i nierozłożonej na raty podatków bezpośrednich i opłat stemplowych, obniżono kary za zwłokę z dotychczasowych 18 na 15 proc.

— Na ostatnim posiedzeniu rady nadzorczej BGK uchwalono obniżyć odsetki zarówno płacone od wkładów a przedewszystkiem odsetki pobierane od kredytów.

— Min skarbu wydało okólnik orzekający, iż ściśnięcie od wszystkich wyrobów konsumowanych w lokalu płacić mają podatek obrotowy w wysokości 2 proc., natomiast od sprzedaży wyrobów niezawężona stopa podatkowa, przysługująca warsztatom rzemieślniczym.

— Wczoraj zakończyły się w Warszawie obrady zjazdu przedstawicieli wytwórni, wchodzących w skład syndykatu odlewni i emaljniarzy żelaza. Termin trwania syndykatu przedłużono.

Sprawa godzin w handlu będzie uregulowana drogą ustawy

(Telefoniem od naszego korespondenta)

Warszawa, 29. 10. (Sin) „Iskra” donosi: W związku z wiadomościami prasowymi o zamierzonym projekcie nowelizacji dotyczących przepisów o godzinach w handlu minister spraw wewnętrznych przyjął ostatnio delegację chrześcijańskiego zrzeszenia handlowego i rzemieślniczego w osobach posłów: Idzikowskiego, Snopczyńskiego, Więckowskiego i Mierzejewskiego. W tej samej sprawie przyjął również delegację kupców żydowskich w osobach posłów: Wiślickiego, Minzberga i Lewina.

W odpowiedzi obu delegacjom minister zakomunikował, że wobec stwierdzenia zasadniczych różnic w poglądach przedstawicieli sfer kupieckich na niektóre zasady projektu, w szczególności zaś na sprawę godzin w handlu, oraz ze względu na bliski termin wygaśnięcia pełnomocnictw p. Prezydenta w dziedzinie wydawania rozporządzeń z mocą ustawy, uważa za właściwe uregulowanie tych spraw w formie projektu ustawy, w którym postulaty obu grup mogą być wzięte pod uwagę.

Braun u Hindenburga

Berlin, 29. 10. (Sch.) Dziś w południe odbyła się zapowiedziana audjencja kanclerza v. Papena i pruskiego premiera dra Brauna u prezydenta Hindenburga. Konferencja trwała przeszło godzinę. Przed gmachem urzędu kanclerskiego przy Wilhelmstrasse, gdzie mieszka obecnie Hindenburg, zebrały się wielkie tłumy ludności, która przyjeżdżającemu i odjeżdżającemu Braunowi zgotowały owacje.

Po audjencji premier Braun odjechał, podczas gdy kanclerz pozostał u prezydenta jeszcze dłuższy czas.

von Gayl o reformie ustroju Rzeszy

Berlin, 29. 10. (Sch) Na bankiecie prasy berlińskiej wygłosił minister spraw wewnętrznych v. Gayl mowę, w której omówił kwestję reformy ustroju Rzeszy i konstytucji. Projekt zmiany konstytucji nie

został jeszcze opracowany. Nie będzie on czemś nowym — mówił minister — lecz ograniczy się rząd w swych zamiarach do zastąpienia urzędów wadliwych, nowymi. Samodzielność krajów związkowych nie zostanie naruszona, jednakże stosunek Rzeszy do Prus musi ulec zmianie.

Minister zaznaczył dalej, że aczkolwiek rząd obecnie jest zwolennikiem ustroju monarchistycznego, to jednak narazie uważa zmianę ustroju państwowego za kwestję nieaktualną. Akcja rządu Rzeszy zmierza do uproszczenia administracji państwa. Odpowiedni projekt reformy konstytucji jest obecnie przygotowany i rząd spodziewa się, że będzie mógł przedłożyć Reichstagowi wkrótce po jego zwołaniu.

W sprawie reformy ustawy wyborczej rząd uważa za wskazane podnieść czynne i bierne prawo głosowania o 5 lat oraz przyznać dodatkowe głosy dawcom uczestnikom wojny i żywicielom rodzin. Ograniczenia praw wyborców nie są projektowane.

Zwycięstwo Herriota w parlamencie

Wielka mowa premiera Francji o rozbrojeniu

Paryż, 29. 10. (B) Izba francuska podjęła wczoraj wieczór wielką dyskusję w kwestji rozbrojenia.

Votum zaufania

W toku dyskusji poseł Francois Albert, imieniem iracji radykalnej postawił wniosek treści następującej: Zdając sobie sprawę z powagi sytuacji ogólnoświatowej i w przekonaniu, że kryzys moralny i gospodarczy może być usunięty tylko przez wspólną wyteżoną współpracę międzynarodową, oraz mając na względzie konieczność obrony za zagrożonej cywilizacji i uznając konieczność usunięcia nieporozumień istniejących między Francją a innymi państwami w duchu pojednawczym — Izba aprobuje oświadczenia rządowe i ufa, że polityka rządu będzie się opierała na zasadach następujących: 1) Poszanowanie i respektowanie zasad paktu Ligi Narodów, przede wszystkim zaś odnośnie do potępienia wszelkiej akcji agresywnej; 2) powszechnie i skutecznie kontrolowane rozbrojenie, oraz rozszerzenie kompetencji Ligi Narodów, celem zapewnienia wszystkim narodom równości i bezpieczeństwa; 3) Zakaz prywatnej fabrykacji broni we wszystkich państwach oraz kontrolę wszelkiej produkcji broni i handlu bronią oraz materiałem wojennym.

Uchwała przyjęta została 430 głosami przeciw 20, przy 40 kartkach białych, oddanych przez posłów prawicy i środka.

Głosowanie poprzedziła dłuższa dyskusja, w toku której Herriot dwukrotnie zabierał głos.

Ostry wypad przeciwko Niemcom i — MacDonaldowi

Franklin Bouillon wygłosił również dłuższe przemówienie, w którym gwałtownie atakował Niemcy, zarzucając im systematyczne naruszanie traktatu wersalskiego, na dowód czego odczytał sprawozdanie komisji kontrolnej z r. 1927. Mowca wskazywał na niedość Ligi Narodów do wyjednania traktatowi wersalskiemu należnego respektu, a następnie zwrócił się przeciw MacDonaldowi. Premier Herriot — mówił — nazywa MacDonalda swoim przyjacielem. Porywa człowieka pasją, jeżeli coś podobnego słucha! Z tym człowiekiem dostanie się jeszcze Francja pod niewolę pruską. W r. 1914 czynił MacDonald rozpaczliwe wysiłki, aby zapo-

bić przystąpieniu Anglii do boku Francji, a jeszcze w ciągu wojny stale występował przeciw Francji. (Herriot protestuje przeciw tego rodzaju wyrażeniom).

Franklin Bouillon mówi dalej: „Stoimy wobec wielkiego oszustwa lokarneńskiego, jakim oszukuje się kraj przez długich 7 lat. Niemcy tymczasem dążą do jednego: do wojny fewanżowej (huczne oklaski pracy).

Mowca zarzuca następnie rządowi Herriota, że niepotrzebnie wdał się w rokowania lozańskie. Francja powinna stanąć na czele wszystkich tych państw, które stoją na stanowisku respektującym traktat wersalski. Które z państw — zapytuje — które stworzone zostało na podstawie traktatu wersalskiego zgodziłyby się na zmianę swych granic?

Mowa Herriota

Z kolei zabrał głos premier Herriot. Na wstępie zaznaczył on, że w dziedzinie rozbrojenia działała dotąd Francja uciążliwie. Projektowi Hoovera nie może Francja przyjąć bez uprzedniej dyskusji.

Mowca przeszedł następnie do omówienia stanowiska niemieckiego. Notę niemiecką — mówi Herriot — utrzymana w formie mglistej i tajemniczej czytalem kilka razy. Uzupełnił ją i poniekąd wyjaśnił generał v. Schleicher w swoich wywiadach i oświadczeniach. Dlatego też pozwolę sobie również wypowiedzieć się otwarcie. Nota niemiecka domaga się zatem podwyższenia czasu służby w Reichswerze do 6 lat, uzbrojenia Reichswehry w ciężką artylerię i stworzenia gwardii obywatelskiej w liczbie 30 do 40 tysięcy ludzi, zaciąganych na trzy miesiące. Jest to widoczne, że Niemcy chcą się zbroić. Co jednak zasługują na specjalną uwagę, to to, że program dobrojeniowy Niemiec, jaki zawarty jest w nocie niemieckiej, jest programem wielkiego sztabu generalnego i generała v. Seecka, zmierzający do utworzenia w Niemczech dwójakiej armii. Jedną, z 6-letnią służbą wojskową, czyli powiększoną dwukrotnie tworzyłaby armię zaczepną, a druga — gwardia obywatelska byłaby przeznaczona do obrony granic i tworzyłaby rezerwę dla armji pierwszej.

Premier zastanawiał się następnie nad możliwościami bezpieczeństwa. Można by wprowadzić — oświadczył — pomyśleć o własnym dobrojeniu, ale to oznaczałoby naruszenie zobowiązań i prowadzi-

Panie! Ratujcie waszą cerę!

(H. G.). Niewiele pań zdaje sobie sprawę z tego, że ani mydło, ani woda nie rozpuszczają wszystkich składników różu i pudru, których ślady na twarzy pozostają. Wzerając się w skórę, tworzą po pewnym czasie bardzo widoczne pory. Aktorki, wiedząc o tem, nie zmywają twarzy po przedstawieniu wodą, lecz odpowiednim tłuszczem. Musi to być tłuszcz gruntownie usuwający wszelki ślad barwików, znajdujących się w kosmetykach i jednocześnie nieszkodliwy dla skóry.

Biorąc pod uwagę chemiczne składniki wszelkich kosmetyków, jak pudru, różu, szminki i t. d., jako też stopień ich rozpuszczalności, sporządziła firma Leichner krem, który nie tylko odpowiada celowi, to znaczy gruntownie oczyszcza skórę z wszelkich pozostałości po kosmetykach, nakładanych w ciągu dnia na twarz, ale jednocześnie wydelikaca skórę, czyniąc ją gładką i aksamitną. Już jednorazowa próba przekonana z łatwością o skuteczności tego tłuszczu pod nazwą „Aspasiacreme“.

Z uwagi na powszechny kryzys gospodarczy, wyznaczaliśmy cenę niezwykle niską, a to: Za dużą tubę „Aspasia-creme“ Zł. 1.50.

Dobroć i taniość tego preparatu — oto dwie zalety kremu „Aspasia“.

Nie reklamujemy, lecz polecamy raz spróbować, a „Aspasia-creme“ stanie się nieodzowny.

łoby nieuchronnie do wyścigu zbrojeń między Francją a Niemcami. Na tem skorzystałyby jednak tylko Niemcy ze swym ciężkim przemysłem. Do tego nie można opuścić i dlatego Francja opracowała plan, przewidujący kontrolę międzynarodową, dochodzącą aż do inwestygacji.

Główne zarysy projektu francuskiego

Następnie podał Herriot zarysy projektu francuskiego: Francja zgodziłaby się na dalsze skrócenie czasu służby w armji lądowej w metropolji w okręgu się mającym być bliżej oznaczonym pod warunkami następującymi:

1) Jeżeliby wszystkie formacje, które nie są zgodne z tą organizacją armji, jak na przykład Reichswehra, zostały rozwiązane, a siły policyjne zostały poddane reorganizacji,

2) gdyby została zorganizowana kontrola międzynarodowa, łącznie z obowiązkiem prawem inwestygacji,

3) gdyby, celem uzupełnienia układu lokarneńskiego zawarty został pakt regionalny dla wzajemnej pomocy, w którymby mogło wziąć udział każde państwo europejskie, aby w ten sposób wspólnymi siłami można było stłumić każdy atak, przyczem wspólna ta potęga miałaby być skontyngentowana w poszczególnych państwach i była każdej chwili gotowa do dyspozycji oraz rozporządzała potężnym materiałem,

4) jeżeliby Stany Zjednoczone wzięły na siebie gwarancję bezpieczeństwa w sensie przez nie poruszonym,

5) gdyby wszyscy członkowie Ligi Narodów zobowiązali się do przestrzegania art. 16 paktu Ligi Narodów i

) gdyby procedurą rozjemstwa stała się obowiązująca i została rozciągnięta na wszystkich członków.

Mowę swoją zakończył Herriot oświadczeniem, że gdyby plan ten został odrzucony, Francja nie wzięłaby na siebie żadnej odpowiedzialności za rozbić się konferencji rozbrojeniowej.

Warszawa, 29. 10. Sin. Prawdopodobny przebieg pogody na niedzielę 30 bm.: Wyżyna Małopolska, Śląsk, Podhale, Tatry i Małopolska Wschodnia: Rankiem chmurno i mglisto, miejscami drobne opady. Dniem zachmurzenie zmienne przeważnie duże. Dalszy spadek temperatury. Słabe wiatry południowo-wschodnie skręcające przez zachód ku północnemu-zachodowi.

CZY ŚMIERTELNOŚĆ NA SKUTEK RAKA WZRASTA?

Odpowiedź w jutrzejszym „LEKARZU DOMOWYM“.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY.

Wymiary podatku dochodowego a księgi handlowe

Coraz więcej wpływa zażaleń podatników w sprawie bezpodstawnego odrzucania ksiąg przy wymiarze podatku dochodowego. Dowiadujemy się, iż w tej sprawie będzie wydane wyjaśnienie ministerstwa, na mocy którego władze skarbowe lokalne zorientują się, w jakich wypadkach należy wyrażać wątpliwości co do rzeczywistego zapisu w księgach.

Pensje pracowników przy egzekucjach

Dekret, wprowadzający nowe przepisy o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, zawiera bardzo ważne dla rzesz pracowniczych innowacje.

Dotychczas należności pracownicze korzystały przy egzekucji z przywileju na miejscu czwartym, mając przed sobą podatki, opłaty samorządowe i inne.

Obecnie otrzymują należności pracownicze pierwszeństwo, nawet przed podatkami i daninami publicznymi.

Przed należnościami pracowniczymi mają przy egzekucji na nieruchomości przywilej jedynie koszty egzekucyjne.

Poza przepisami, dotyczącymi należności pracowniczych, nowe prawo ustala dopuszczalną wysokość, do której może być zajęta pensja. Nowe prawo utrzymuje dotychczasowe normy, a mianowicie jedną piątą pensji. Tylko przy egzekucji z tytułu alimentów zajęcie może osiągnąć dwie piąte uposażenia.

Nowem natomiast jest postanowienie na korzyść wierzycieli, że jeśli dłużnik ma pensję powyżej 1,200 zł. miesięcznie, nadwyżka może uleć egzekucji w 50 proc.

Nie podlega natomiast egzekucji należności z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby i zasiłki na wypadek bezrobocia. Nie podlegają również egzekucji przedmioty, niezbędne do pełnienia służby lub wykonywania zawodu, celem nieodbierania dłużnikowi możliwości pracy.

Narada hurtowników naftowych

Dnia 1 listopada br. o godz. 11 w poł. odbędzie się w lokalu Centrali Związku Kupców w Warszawie (Senatorska 22) plenarne posiedzenie Rady i Zarządu Spółdzielczego Zrzeszenia Hurtowników Naftowych z udziałem przedstawicieli hurtowników naftowych z prowincji.

Narada ta zwołana została w związku z wyłonioną sytuacją w hurtowym handlu produktami naftowymi po ukazaniu się rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu o powołaniu do życia przymusowej organizacji p. n. „Polski Eksport Naftowy“.

Zarząd Spółdzielczego Zrzeszenia Hurtowników Naftowych poczynił odpowiednie kroki w kierunku zabezpieczenia członkom swym możliwości nabycia produktów naftowych i wzmocnienia działalności Spółdzielni i w tej mierze przygotował cały szereg wniosków na powyższą naradę.

Eksport i import włoski

Zainteresowani w eksporcie do Włoch względnie w imporcie z tego kraju kupcy i przemysłowcy zechcą nadsyłać swe oferty i zapotrzebowania z dokładnym podaniem adresów do Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie, która następnie postara się o ich zamieszczenie w wydawanym przez Izbę Handlową Italo-Polska w Medjolanie biuletynie.

—oO—

Przed zniżką ceł w Anglii

W kołach gospodarczych Anglii oczekiwane jest podjęcie już w najbliższym czasie rokowań z szeregiem krajów europejskich w sprawie zmiany traktatów handlowych. W związku z tem wyrażane są nadzieje, iż obecny poziom angielskiej ochrony celnej ulegnie obniżeniu. O ile chodzi o dotychczasowe cła importowe na te artykuły, których ochrona celna nie przekracza 10 proc., to istnieje małe prawdopodobieństwo ich obniżenia lub całkowitego zniesienia. Możliwa jest natomiast ewentualność obniżenia, a nawet zniesienia cła na te artykuły, które obłożone są bardzo wysokimi stawkami. Państwowa rada celna wypowiedziała już w tej sprawie pod adresem rządu swoją opinię. Według jej opinii, należy zmniejszyć obciążenie spóżywców, zwłaszcza jeżeli chodzi o te gałęzie przemysłu angielskiego, które nie są zdolne do dostatecznej konkurencji wobec zagranicznego importu.

ZAWSZE PIĘKNY KOLOR BLOND

Shampoo Kamilloflor Elida zachowuje blond włosom ich złoty połysk i przywraca jasny kolor. KAMILLOFLOR jest specjalnym preparatem zawierającym ekstrakt górskiego rumianku — jego oddziaływanie na włosy jest udowodnione naukowo. Już po kilkorazowym użyciu Kamillofloru daje się zauważyć ogromną różnicę w barwie i połysku włosów.

Nie zawiera pod gwarcją środków chemicznych bielących ani barwiących. Oddziaływa naturalnie przez KAMILLOFLOR.

SHAMPOO KAMILLOFLOR ELIDA**Nie było w Palestynie ani jednego pokolenia bez Żydów****O prawa historyczne do Palestyny**

Jerozolima (Ż. A. T.) Znany publicysta hebrajski Itamar Ben Awi polemizuje w „Doar Hajom“ z wywodami arabskimi w sprawie historycznych praw Arabów do Palestyny. Wbrew twierdzeniu arabskiemu, że Arabowie przebywają w Palestynie już od 1300 lat, podczas gdy Żydzi przebywali w Palestynie 900 lat, cytuje Ben Awi dokumenty historyczne, stwierdzające, że Arabowie mieszkają w Palestynie nie dłużej niż 500 lat. Gdy Mahomed zdobył Palestynę w VII stuleciu, znalazł już tam wówczas liczne gminy żydowskie, którym zaproponował zawarcie przymierza. Później część żydowskich mieszkańców Palestyny pomogła muzułmanom w walce przeciwko pochodom krzyżowym. Przy budowie meczetu Omara, który jest obecnie dla Żydów niedostępny, pracowało 36 żydowskich rzemieślników. Ben Awi zaprzecza też

tezę arabską, że były okresy, gdy w Palestynie wcale Żydów nie było. Cytuje on przytem arabskich i żydowskich historyków i dochodzi do wniosku, że nie było w Palestynie ani jednego pokolenia bez Żydów.

Grunta w Transjordanji dla kolonizacji żydowskiej?

Jerozolima (Ż. A. T.) Prasa arabska w Palestynie donosi, iż prowadzone są rokowania w sprawie nabycia przez Agencję Żydowską znacznych obszarów ziemi w Transjordanji.

Pisma te donoszą też, że rząd Transjordanji zgłosił do rady legislatywnej projekt ustawy podług której sprzedaż ziemi obywatelom nie-transjordanjskim wymaga specjalnego zezwolenia rządu.

Dookoła antysemitckiego skandalu radiowego w Niemczech

Berlin (Ż. A. T.) Współpracownik hitlerowskiego pisma humorystycznego „Brennessel“ Köhn wyrecytował przez radio berlińskie cynicznie żydożerczy feljeton, który wywołał powszechne oburzenie społeczeństwa żydowskiego w Niemczech. (Już o tem onegdaj donieśliśmy — red.)

Delegacja Zentral-Vereinu z drem Brodnitzem na czele interwenjowała w sprawie tej skandalicznej transmisji radiowej u intendenta radiostacji, który wyraził ubolewanie z powodu zaszłego wypadku i zapewnił, że radiostacji nie pozwoli się nadużywać jako narzędzia dla agitacji antysemitkiej.

Jak donoszą z źródeł dobrze poinformowanych, kanclerz von Papen ostro potępił nadużywanie radiostacji dla partyjnej hecy antysemitkiej.

W związku z skandalem radiowym minister spraw wewnętrznych von Gayl zarządził przeprowadzenie szczegółowego dochodzenia i wskazał komisarzowi rządowemu dla spraw radiowych drowi Scholtzowi, że podobne incydenty nie powinny się już nigdy powtórzyć.

Równocześnie komisarz rządowy dr. Scholtz polecił wszystkim radiostacjom prowincjonalnym, aby nie angażowały na referaty znanego krytyka artystycznego Alfreda Kerra (Żyda).

B. niemiecki następca tronu a kwestja żydowska

Berlin (Ż. A. T.) Na zebraniu wyborczym nowego stronnictwa społeczno-republikańskiego (ruch Hürsinga) wygłosił przemówienie major Kurt Ancker, który podczas wojny był adiutantem b. niemieckiego następcy tronu. Major Ancker w przemówieniu swem omówił też kwestję żydowską, zaznaczając, że b. następca tronu podczas i po wojnie wyrażał się niepocholeńczo o ruchu nacjonalistycznym oraz o antysemityzmie „Voelkische“. — Dziwnem jest przeto, że następca tronu zbliżył się obecnie do kół, które dawniej tak ostro potępiał.

Pesymistyczna ocena sytuacji krajów agrarnych

W Brnie odbyła się konferencja biura Instytutu Środkowo-Europejskiego. Były węgierski sekretarz stanu, Hantos, omawiał wyniki konferencji w Stresie i wywodził, że nie są one zdolne utworzyć drogi do rozwiązania przesilenia. W najlepszym razie będzie to prowizoryczna jałmużna. Tylko myśl utworzenia funduszu walutowego wydaje się Hantosowi możliwa do zrealizowania. Delegat jugosłowiański, attache prasowy w Wiedniu, Parežanin wywodził, że państwa środkowej i wschodniej Europy narazie zmuszone są polegać na samych sobie i powinny zorganizować kooperację gospodarczą.

LITERATURA i SZTUKA

Dr EMIL SCHINAGEL (Kraków)

Sztuka iluminatorska

Artur Szyk

Szyk jest artystą — iluminatorem. Iluminowanie, czyli ozdabianie księzek znane było w Egipcie, potem w Grecji, wreszcie w średniowieczu stało się tradycją w całej Europie.

Etimologicznie miniatura pochodzi od *miniator* — tj. taki człowiek, który za pomocą farby czerwonej, zwanej minium, maluje tytuły i inicjały na kartach książki. Taki miniator nie zadawał się wypisywaniem tytułu dzieła, lecz fantazyjnie ozdabiał ten napis, stąd iluminator. Dzisiaj nazywa się miniaturzystą autora małych portrecików, jak i malarza, który dekorował manuskrypt, Biblię, Psalterz czy Ewangelję.

Technika miniatury ma swoją tradycję. Do XI w. w użyciu są farby ciepłe jak czerwona i żółta, w w. XII pojawia się zielona. Oczywiście sposób mieszania farb był tajemnicą klasztorów i mistrzów. Farby używane do malowania miniatur rozrabia się z białkiem lub gumą. Dla dodania połysku, pokrywa się obraz cienką warstwą gumy arabskiej. Co do samego malowania, istniały i istnieją pewne przepisy, zawarte w przeróżnych księgach nawet z IX wieku — jak np. manuskrypt z Lucca czy Mappae clavicula, czyli klucz do malarstwa z XII w., gdzie jest taka rada: żeby otrzymać farbę niebieską, należy wapno gaszone octem w tyglu miedzianym, zakopać na miesiąc w gnoju końskim. W Trattato della pittura Cennino Cenniniego z wieku XV mamy już przyjemniejsze recepty z klejem z jelit jelenia, z cukrem i miodem.

Dzisiejszy malarz nie musi korzystać z tych przepisów, nie musi zakopywać garnka do końskiego gnoju, — ale też, jego farby nie muszą mieć tego koloru i tych pięknych harmonij.

Miniaturzyście idzie o precyzyjne pisanie liter, finezję w rysunku figury, o rozwiązanie dekoracyjne płaszczyzny strony, o harmonię kolorów, różnorodność inwencji w tematach.

Pierwsze zabytki malarstwa w Polsce, to są właśnie miniatury Ewangelji, psalterzów i modlitewników. I tak z XV wieku znana jest Biblia ozdobiona przez Andrzeja z Żarnowca. Dalej Mikołaj Szesza i inni. Na przełomie XVI wieku znanym jest zawodowy iluminator Abraam — w Poznaniu Piotr Knowf. W Krakowie malarz Dorynek, Wacław Brodak.

Najświetniejszym zabytkiem iluminatorstwa z tego okresu, jest Kodeks Baltazara Behema, zawierający dwadzieścia siedem świetnych miniatur, wykonanych przez Stanisława Krakowianina, z którego pracowni wyszedł mszał Erazma Ciolka. Stanisław Krakowianin żył w klasztorze Cystersów w Mogile pod Krakowem.

W wieku XVI, pod wpływem rozwoju drukarstwa, upada sztuka pisanie rękopisów i malowania miniatur. Przez kilka wieków ustąpiła sztuka iluminatorstwa sztuce drukarskiej. Dopiero czasy współczesne, czasy wybujałego kapitalizmu, wznowiły częściowo sztukę iluminatorstwa dla wielkich posiadaczy, pragnących mieć książki wyłącznie dla siebie pisane i zdobione ręcznie. Jest to niejako reakcją na demokratyzację drukarstwa, dostępnego dla wszystkich.

Jeśli zważyć, że ozdabianie ksiąg rozwija się w średniowieczu nie tylko dla celów estetycznych, lecz i dla propagandy wiary, to łatwo zrozumieć znaczenie miniatur Artura Szyka. Kiedy w zaraniu cywilizacji chrześcijańskiej malowidłami umieszczonymi w księ-

gach demonstrowano wykład o zasadach wiary, to podobnie obecnie czyni to Szyk, układając nam Statut Kaliski. A czyni to jasno i dobitnie, tak, że nawet nie czytając objaśnień widz orjentuje się w historii przez oglądanie ilustracji. Jest to bardzo trudne zadanie do rozwiązania, bo poza wartościami artystycznymi, musi autor uwzględnić wartości czysto rzeczowe, dokumentarne i historyczne. Ale dlatego też praca tego rodzaju nabiera charakteru międzynarodowego, ogólnoludzkiego. Bo człowiek inteligentny, każdej narodowości odczyta np. „Statut Kaliski” Artura Szyka. Statut Kaliski był nadany Żydom przez Bolesława Pobożnego, księcia kaliskiego, w roku 1264, potem został Statut Kaliski zatwierdzony przez Kazimierza Wielkiego, włączony w Statut Wiślicki i rozszerzony na całą Polskę. Statut ten nadaje Żydom prawa chroniące ich od nieuzasadnionych oskarżeń, ustanawia dla nich sądownictwo i wogóle normuje stosunki społeczno-gospodarcze polsko-żydowskie.

I tak na pierwszej stronie „Statutu” widzimy iluminację, przedstawiającą króla Kazimierza Wielkiego, dyktującego Statut. Król otoczony senatorami a z boku stoi delegacja Żydów.

Zastanówmy się, że w wykonaniu tej małej ilustracji, poza inwencją artystyczną potrzebna jest dokładna wiedza historyczna, kostjumologia, znajomość godeł państwowych, wiedza dokumentarna i niesłychana intuicja dla charakterystyki postaci.

Pod tym kątem spojrzenia można dopiero ocenić znaczenie pracy Artura Szyka. Bo tu nie tylko ornament odgrywa rolę, nie tylko dekoracyjne rozłożenie płaszczyzny strony, dokładny rysunek i bogactwo kolorów, ale oryginalny pomysł, mający za cel pokazać nam w skrócie pewien całokształt momentu historycznego.

I w tem dopatruje się całej zasługi Artura Szyka, że właśnie potrafi lapidarnie wyrazić i uwypuklić najważniejsze momenty opowiedzianej ilustratorsko historii. Tu tkwi tajemnica jego powodzenia, ten nerw twórczy i nie przewodzi jego ideologii. Tu musi istnieć dokładna znajomość ludzi i rzeczy. A więc typ Żyda z danej epoki, typ szlachcica, robotnika. A jeśli iluminuje żegluga, to widzicie dokładnie wystudjowany trójmasztowiec i go dla żeglarskie i godło danego miasta i średniowieczny strój robocizna i kupca. A jeśli nam pokaże minarzy, ludzi zajętych wybiciem monet, to i otoczenie musi być odpowiednie i stół i narzędzia pracy, i szkatuła z monetami jest w stylu przedstawionej historycznej chwili.

A teraz weźmy pod uwagę iluminacje, przedstawiającą śmierć Berka Joselewicza. Więc i godła 5-go pułku strzelców konnych i mundur i twarze o swoistym wyrazie. Rzecz dzieje się w r. 1809. A znowuż śmierć Bronisława Mansperla, porucznika pierwszej brygady Legjonów, poległego w październiku 1915 roku. Jakże odmienna charakterystyka postaci, cały nastrój bitwy i pejzażu.

W tem sedno sztuki ilustratorskiej, w tem tajemnica talentu ilustratorskiego. Ta zdolność wczucia się w coraz to inne sytuacje historyczne, obyczajowe, pracy i całokształtu życia danej chwili.

Charakter ornamentu musi być także dostosowany do danego stylu. I w tym sensie jest również rozwiązany i skojarzony z cało-

LAZAR BIRNBACH.

Dziś

I.

Po drogach srebrnych, przetrzyniętych wzdłuż i wszerz,
— w nieskończoną dal —
bliższy się stal
powyginanych szyn,
suną dyszące potwory..

Straszliwy kaszel żelaznych płuc —
czarny dym wzbija się do gwiazd,
— raz wraz raz wraz..

Jak szary jest szelest rozedrganych kół,
biegnących w przestrzeń po niezmiennych szynach,
— w górę i w dół —
wśród srebrno-żółtych pól
i lasów fioletowych..

..Znow niebo głębokie, tajemnie rozpięte,
i kłęby dymu, co w górę się pienia,
i pola brzemienne, i pola już zżęte,
i małe, trzepotne ptaszyny,
płynące w słonecznych promieniach..

Rytm kół wybija życia rytm,
Rytm kół, to powieść życia —

..Czarny dym wzbija się do gwiazd.
— raz wraz raz wraz..

Miljony,
miljony sypek skier.
Zawrotnie pędzą wagony
w krzyku stalowych trzewi
o żer —
— Węgiel!

Wśród czarnych czeluści kopalń pełną robotnic,
kilojami biją, twarde złomy biją,
tępo się patrząc przed siebie —
Czarny pył wciska się w płuca i żre żre ich płuca,
czarny pył kładzie się na zielone twarze,
czarny pył kładzie się na wysrane ręce,
czarny, gryzący pył,
co oczy pali, oczy pali..
A oni biją, kilojami biją twarde złomy..

Po drogach srebrnych — w nieskończoną dal —
bliższy się stal
powyginanych szyn,
— zawrotnie pędzą wagony..

II.

..Gdzieś w pluszowym fotelu jakiejś pierwszej klasy
Leży, chora od spleenu piękna, strojna dama,
Pije szampan chrześzczący z wyniosłym grymasem
Myśli o nowej jeździe: Paryż—Jokohama.

ścią w iluminacjach Szyka, w czem wykazuje doskonale znanstwo miniatur włoskich i francuskich. Wzorów jest tutaj mnogo i wybór najprzedniejszy. Bo dzięki zamiłowaniu księcia de Berry w wieku XV. Francja posiada w Chantilly przepiękny zbiór iluminacji, pośród wielu np. Decameron ilustrowany przez Pola de Limbourg, iluminacje Jana Fouque'a, Antiquites judaïques.

Mimowoli myśl zwraca się do współczesności z zapytaniem, czy są pasjonaci rzeczy pięknych, którzyby kontynuowali tradycję księcia de Berry, zamawiali dzieła inspirujące twórczość artystyczną. Należy sobie życzyć, by przecież ilustracją księzek religijnych zajęli się poważni artyści. Musimy się wstydzić współczesnymi wydawnictwami w obliczu takich arcydzieł, jaką jest „Hagada darmsztadzka” z roku 1400, agada sarajewska z XIV wieku. W ten wszakże sposób najłatwiej przemówić do duszy ludzkiej, w ten sposób rozwija się zmysł estetyczny i zamiłowanie do piękna.

NASZ KONKURS ZIMOWY

5 Czytelników „Nowego Dziennika“ wyjedzie na dwutygodniowy bezpłatny wypoczynek do Zakopanego.

Stawiamy naszym czytelnikom do dyspozycji prawo korzystania z dwutygodniowego bezpłatnego wypoczynku zimowego w Zakopanem.

W drodze losowania konkursowego pięciu czytelników „Nowego Dziennika“, na których padnie szczęśliwy traf, będzie mogło w ciągu stycznia 1933 r. wyjechać do Zakopanego, gdzie w wymienionych poniżej, znanych, doskonałych pensjonatach znajdzie zupełnie bezpłatnie pełne umieszczenie i pierwszorzędne utrzymanie.

Wydawnictwo naszego pisma nabyło pięć miejsc w następujących pensjonatach:

- Dwa miejsca w pensjonacie WP. Józefa Ehrlicha „Dworek“.
- Jedno miejsce w pensjonacie WP. Jadwigi Kurlandówny „Eldorado“.
- Jedno miejsce w pensjonacie WP. Lustiga „Swit“.
- Jedno miejsce w pensjonacie WP. Stilla „Still“.

Wszystkie te pensjonaty są ogólnie znane jako pierwszorzędne zakłady i cieszą się najlepszą reputacją.

Warunki uczestniczenia w naszym konkursie są następujące:

- 1) Uczestniczyć w konkursie mogą wszyscy czytelnicy „Nowego Dziennika“, z wyjątkiem członków dyrekcji, redakcji i administracji naszego pisma.
- 2) Jedyнным warunkiem dopuszczenia do konkursu jest nadesłanie 25-ciu kuponów, które będą drukowane w naszym piśmie od 5 listopada do 15 grudnia b. r. Kuponów te, które będą kolejno numerowane od 1 do 25, należy wycinać, zebrać i wszystkie razem nadesłać najdalej do dnia 20 grudnia b. r. pod adresem: Redakcja „Nowego Dziennika“, (Konkurs zimowy), Kraków, ul. Orzeszkowej 7. Zwracamy uwagę na to, że nie należy nam przysyłać pojedynczych kuponów, lecz zbierać je u siebie i przesłać dopiero wszystkie łącznie w zamkniętej kopercie pod podanym codopiero adresem i we wspomnianym powyżej terminie.
- 3) W numerze naszego pisma z dnia 28 grudnia b. r. ogłosimy spis wszystkich uczestników konkursu i tylko te osoby będą w konkursie brały udział.
- 4) Losowanie konkursowe odbędzie się dnia 30 grudnia b. r. o godz. 4-tej popołudniu, w lokalu redakcji naszego pisma, w obecności przedstawicieli redakcji i wydawnictwa, notariusza oraz publiczności. Nazwiska wylosowanych zostaną ogłoszone w numerze z dnia następnego.

Z MODY.

Eleganckie bluzki

I.H. Wächter, Kraków, Miodowa 1
Telefon Nr. 108-72

Codziennie świeże nowości na płaszcze i suknie w materiałach wełnianych i jedwabnych. — Stale na składzie wielki wybór flaneli, płócien na wyprawy ślubne — po najniższych cenach —

Moda kostiumów przywróciła panowanie bluzkom, noszono bluzki w przeróżnych warjacjach, zawsze jednak w połączeniu z kostiumem. Dzisiaj bluzka uniezależniła się od kostiumu, jest raczej dopełnieniem sukni. Tworzy często ze spódniczką całość, zacierając połączenie przez podniesiony stan sukni, lub przedłużoną linię bluzy.

Odmienny jest materiał na popołudnie a inny na wieczór.

Dobrze ubraną będzie pani, idąc z wizytą w spodniczkę czarnej z lindenckiego aksamitu i bluzkę białej crepe satin z długim rękawem, lub z anielskiej skóry (pean d'auge).

Na wieczór wielkie powodzenie mają bluzki z brokatu złotego, z tiulu haftowanego aksamitem

lub pailletami — a bardzo eleganckie są z koronki chantillowej o szerokich bufiastych rękawach do łokcia, odpowiednio sztywnionych, by nie opały.

Najmodniejszym jest ostatnio przypięcie do wieczorowej toalety, aksamitnego kwiatu.

Nasze ilustracje przynoszą kilka szykownych modeli, jak:

- 1) Popół bluzka, z jasno czerwonego marocainu z białym wsadem.
- 2) Z kolorowego jedwabiu bluzka przybrana guzikami i napięta na spodniczkę.
- 3) Dwie wełniane bluzki popołudniowe.
- 4) Kombinowaną wieczorową suknię, składającą się ze spódniczki o podwyższonym stanie i obci-

ECHA ZE ŚWIATA.

Kto otrzymał nagrodę Nobla z dziedziny medycyny?

Jak już donieśliśmy, nagrodę Nobla z dziedziny medycyny otrzymali za rok 1932 sir Charles Sherrington z Oxfordu i prof. Edgar Douglas Adrian z Cambridge.

Prof. Sherrington znany jest ze swych prac o tzw. chorobie Wilsona. Choroba ta jest po większej części następstwem grypy mózgu (encephalitis epidemica). Twarz ludzi nawiedzonych tą chorobą staje się podobną do maski. Siedziba tej choroby mieści się w **śródmózdu**, jak to wykazały eksperymenty Sherringtona, który wycinał tę część mózgu królikom i skonstatował zniemczenie muskulatury twarzy.

Prof. Adrian napisał cały szereg prac z dziedziny fizjologii zmysłów.

Otrucie księżniczki indyjskiej

W jednym z sanatoriów londyńskich zmarła o negdaj wśród bardzo tajemniczych okoliczności księżniczka indyjska, którą bardzo żywo interesowała się policja angielska. Chodzi tu o Hinduskę Sumitę Devi, kobietę niezwykle piękną, która w życiu towarzyskim Londynu odgrywała dużą rolę. Księżniczka była tak dalece fascynująca piękna, że malarze i rzeźbiarze formalnie ubiegali się o możliwość jej portretowania. Ostatnio wystawił znany rzeźbiarz londyński Epstein jej popiersie, które, jak to zwykle bywa z dziełami Epsteina, wywołało bardzo ożywną kontrowersję w świecie artystycznym.

Ale nie tylko malarze i rzeźbiarze interesowali się księżniczką, lecz też i policja, a to z tego powodu, ponieważ krążyły pogłoski, że księżniczka jest szpiegiem i w tym celu utrzymuje stosunki przeważnie z wysokimi oficerami. Policja nie mogła jednak wpaść na najmniejszy ślad jej winy, chociaż wciąż otrzymywała listy anonimowe, zwracające uwagę na działalność szpiegowską księżniczki. Opowiadano o niej, że pozostaje w stosunkach z pewną tajną organizacją terrorystyczną w Indjach i że swymi dużymi czarnymi oczyma hipnotyzuje oficerów angielskich, mających jakakolwiek styczność z Indjami, by od nich wy dostać wiadomości potrzebne dla tej organizacji. Wywiad angielski był bezradny. Wtem otrzymuje policja wiadomość o nagłej śmierci Sumity Devi. Stwierdzono symptomy otrucia, ale nie można było ustalić trucizny. Policja otrzymała znowu list anonimowy, wedle którego księżniczkę otruli dwaj Hindusi, członkowie wrogiej organizacji politycznej. Z drugiej strony stwierdziła policja, że księżniczka kilkakrotnie wyraziła się, że ma zamiar popełnić samobójstwo. Policja stoi więc przed zagadką, czy zachodzi tu samobójstwo czy też morderstwo.

szej bluzeczki z odmiennego koloru z rękawami i kokardą z koronki.

5) Wieczorową toaletę, której bluzka z crepe satin posiada szerokie kimono rękawy haftowane pailletami.

